

ตอนข้ายังเด็ก
ข้าก็เคยเป็นแบบนี้
เหมือนกัน

เสแสร้งจริง ๆ
เห็นแล้วอยากกลับไป
ซกตัวเองสักหมัด

เจียงเฉิง ชื่อเฟิงจุน

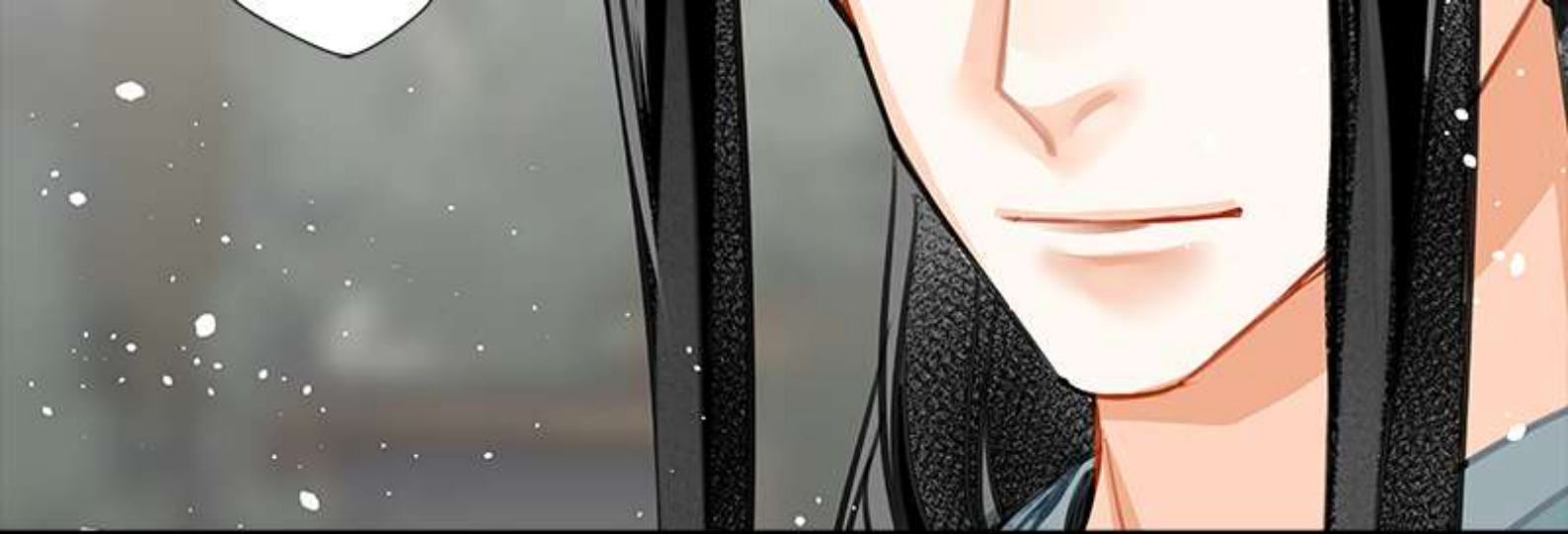
คุณชายเว่ยผู้นี้กล่าวว่า
อะไรที่ยุ่งยากเกินจำเป็น
เขาไม่ชอบยุ่งเกี่ยว

อย่าว่าแต่ไม่พกกระบังเลย
ถึงเขาจะแก้ผ้า คนข้างๆ ก็
ทำอะไรเขาไม่ได้อยู่ดี
ไม่รู้ความเสียจริง

เหมือนข้าเคย
พูดประโยคนี้มาก่อน
เลยแฮะ...

เหาะเหาะ

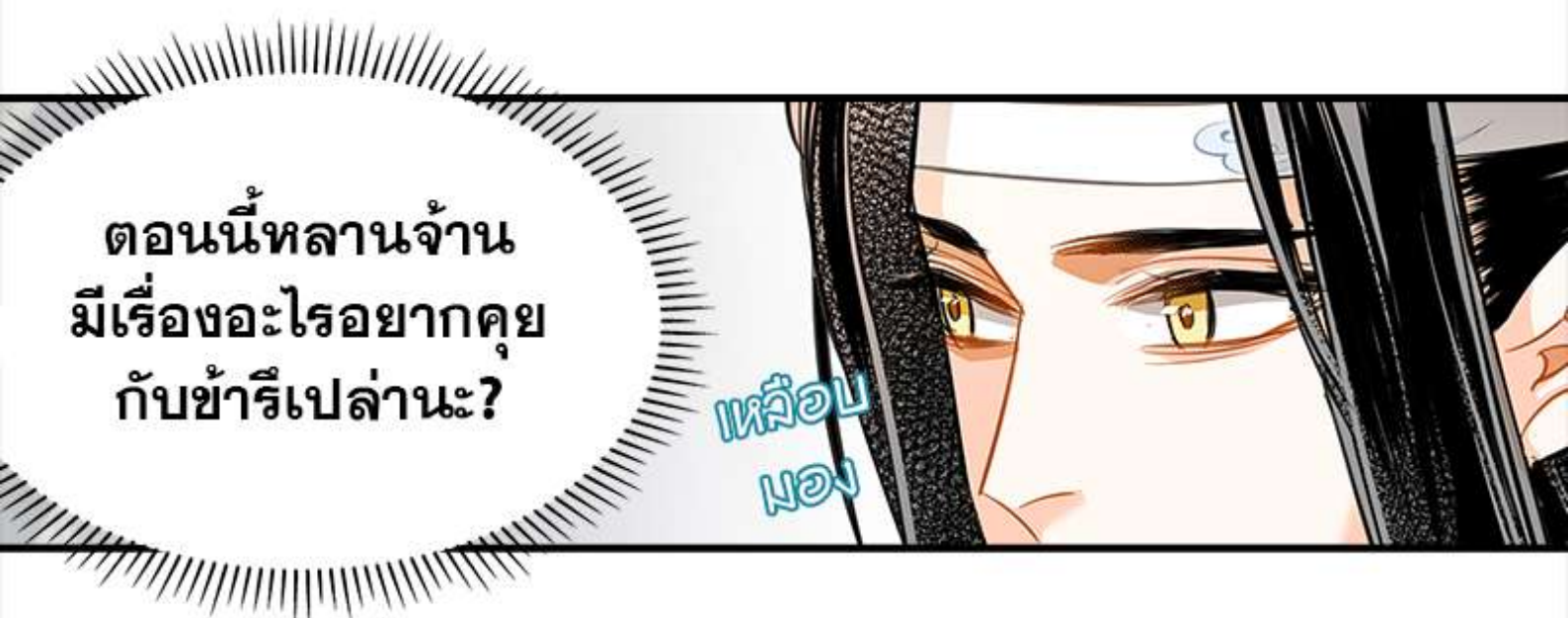

ทำไมเจ้ายังไม่ไปด้วยกับเขาละ
พวกรเขาไปไกลแล้วนะ

แต่ท่าทางเจ้า
ดูอยากเข้าไปคุยกับเขา
มากเลยนะ

ตอนนี้หลานจ้าน
มีเรื่องอะไรยากคุย
กับขำรีเปเล่าล่ะ?

เหวี่ยง
มอง

จินจื่อเซวี่ยน

อย่าลืมสิ่งที่เจ้าเคยพูด
สิ่งที่เจ้าเคยทำ นี่มัน
หมายความว่าอย่างไร?!

เสียงดังอะอะอะอะไรกัน?

ข้าถามประมุขเจียง
ไม่ได้ถามเจ้า
เสียหน่อย!

ข้าก็ถามแม่นางเจียง
เกี่ยวอะไรกับเจ้า!

निकออกแล้ว
ที่แท้ก็ครั้งนี้
นี่เอง!

พูดได้ดีนี่!
ศิษย์พี่ของข้า
เป็นอะไรกับเจ้า!
ตอนแรกใครกันที่ทำตัว
เหมือนมีตาหลัง?

ประมุขเจียง

นี่มันงานชมดอกไม้
ของตระกูลข้า ส่วนนี้
ก็คนของตระกูลเจ้า!
ทีนี้จะสนใจได้หรือยัง?!

ทำไมเลี้ยงดั่งขึ้นมา
อีกแล้วล่ะ?

เว่ยอู่เซี่ยน
เจ้าหุบปากเถอะ

ภายหลัง?

ไม่มีภายหลัง
อะไรทั้งนั้น!

สบายดีหรือไม่
เขาก็ไม่จำเป็นต้องมาสนใจ!
คิดว่าตัวเองเป็นใครกัน?

